Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 804/2025
25.06.2025. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Milene Rašić, predsednika veća, Gordane Kojić, Aleksandra Stepanovića, Tatjane Vuković i Bojane Paunović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Snežanom Medenicom kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog produženog krivičnog dela nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi iz člana 350. stav 2. u vezi člana 61. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog - advokata Veselina Gojića, podnetom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog u Loznici K. br. 203/24 od 19.09.2024. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 838/24 od 19.03.2025. godine, u sednici veća održanoj dana 25. juna 2025. godine, jednoglasno, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA - advokata Veselina Gojića, podnet protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog u Loznici K. br. 203/24 od 19.09.2024. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 838/24 od 19.03.2025. godine, u odnosu na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) Zakonika o krivičnom postupku, dok se isti zahtev u ostalom delu, ODBACUJE.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Osnovnog u Loznici K. br. 203/24 od 19.09.2024. godine, okrivljeni AA je oglašen krivim zbog izvršenja produženog krivičnog dela nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi iz člana 350. stav 2. u vezi 61. KZ, za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci. Istovremeno je određeno da će se navedena kazna izvršiti tako što će je okrivljeni izdržavati u prostorijama u kojima stanuje, bez primene elektronskog nadzora, te da okrivljeni ne sme napuštati prostorije u kojima stanuje, osim u slučaju propisanim zakonom koji uređuje izvršenje krivičnih sankcija, te da ukoliko jednom u trajanju preko šest časova ili dva puta u trajanju do šest časova samovoljno napusti prostorije u kojima stanuje, sud će odrediti da ostatak kazne zatvora izdrži u zavodu za izvršenje kazne.

Istom presudom, na osnovu člana 87. stav 1. KZ, prema okrivljenom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta-putničkog motornog vozila marke „Mercedes Benz” i 4 novčanice u apoenima od po 100 eura, bliže opisanih u izreci prvostepene presude, a na osnovu člana 151. stav 1. ZKP, određeno je da se okrivljenom imaju vratiti dva telefona marke „Samsung”, opisana u izreci, odmah po pravnosnažnosti presude.

Na osnovu člana 264. stav 1. ZKP okrivljeni je obavezan da Osnovnom javnom tužilaštvu u Loznici nadoknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 48.000,00 dinara, u roku od 60 dana od dana pravnosnažnosti presude, a na osnovu člana 264. stav 1. ZKP okrivljeni je oslobođen obaveze plaćanja troškova - paušala sudu.

Presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 838/24 od 19.03.2025. godine, odbijena je kao neosnovana žalba branioca okrivljenog AA, a presuda Osnovnog u Loznici K. br. 203/24 od 19.09.2024. godine, potvrđena.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda zahtev za zaštitu zakonitosti podneo je branilac okrivljenog AA - advokat Veselin Gojić, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, s tim što u obrazloženju ističe i povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 2) ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud preinači pobijane presude tako što će okrivljenog osloboditi od optužbe, ili da pobijane presude ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje, uz istovremeni zahtev da se u smislu odredbe člaan 488. stav 3. ZKP odredi odlaganje izvršenja pravnosnažne presude.

Vrhovni sud je dostavio primerak zahteva za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Vrhovnom javnom tužiocu, shodno odredbi člana 488. stav 1. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), pa je na sednici veća koju je održao u smislu člana 490. ZKP, bez obaveštavanja Vrhovnog javnog tužioca i branioca okrivljenog, smatrajući da njihovo prisustvo nije od značaja za donošenje odluke (član 488. stav 2. ZKP), razmotrio spise predmeta sa pravnosnažnim presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet, te nakon ocene navoda u zahtevu našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA - advokata Veselina Gojića je neosnovan u odnosu na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, dok je u preostalom delu nedozvoljen i nema zakonom propisan sadržaj.

Ukazujući na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1. ZKP, branilac u podnetom zahtevu ističe da delo zbog kog je okrivljeni oglašen krivim ne predstavlja krivično delo, obzirom da iz opisa radnje izvršenja ne proizilaze ni subjektivni, a ni objektivni elementi krivičnog dela iz člana 350. stav 2. u vezi člana 61. KZ.

Iznete navode branioca okrivljenog Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane.

Naime, krivično delo nedozvoljeni prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi iz člana 350. stav 2. KZ čini onaj ko u nameri da sebi pribavi kakvu korist, omogućava drugom nedozvoljen prelaz granice Srbije ili nedozvoljen boravak ili tranzit kroz Srbiju.

Iz činjeničnog opisa radnje izvršenja krivičnog dela datog u izreci prvostepene presude proizlazi da je okrivljeni dana 07. i 08. februara 2024. godine, sposoban da shvati značaj svog dela i upravlja svojim postupcima, te svestan svog dela, čije je izvršenje hteo, svestan zabranjenosti svog dela, u nameri da sebi pribavi kakvu korist, omogućio nedozvoljen tranzit kroz Republiku Srbiju u cilju daljeg nedozvoljenog prelaska granice Republike Srbije ilegalnim migranitima, tako što je svojim taksi vozilom u dva navrata iz Obrenovca do Loznice prevezao po 4 lica, za koje je znao da su ilegalni migranti koji su u Republiku Srbiju ušli bez validnih putnih isprava za boravak i ulazak u Republiku Srbiju, na načini bliže opisan u izreci prvostepene presude, pri čemu je dana 07.02.2024. godne od ilegalnih migranata prevoz naplatio 400 eura, a zatim je dana 08.02.2024. godine u mestu Jelav zaustavljen od strane policijske patrole, kojom prilikom je prevozio 4 ilegalna migranata iz Sirije, te od kojih je za usluge prevoza uzeo 400 eura.

Iz ovako opisanih radnji okrivljenog AA, po oceni Vrhovnog suda, jasno proizilaze sva zakonska obeležja krivičnog dela nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi iz člana 350. stav 2. u vezi člana 61. KZ, i to kako objektivna, koje se odnose na samu radnju izvršenja dela, obzirom da je okrivljeni oglašen krivim da je u nameri da sebi pribavi korist omogućio nedozvoljen tranzit kroz Srbiju većem broju stranih državljana-ilegalnih migranata, tako i subjektivna obeležja koja se odnose na uračunljivost i umišljaj okrivljenog.

Iz navedenih razloga, zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog, u delu u kojem se nižestepene presude pobijaju zbog povrede krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, odbijen je kao neosnovan.

U preostalom delu, isti zahtev odbačen je kao nedozvoljen, odnosno zbog toga što nema zakonom propisan sadržaj.

Naime, u preostalom delu podnetog zahteva branilac polemiše sa činjeničnim stanjem i ocenom dokaza od strane nižestepenih sudova, ističući da okrivljeni nije znao da su lica koja prevozi ileglani migranti, da nije imao nikakva saznanja o nezakonitim aktivnostima putnika koje je prevozio, niti je sebi želeo da pribavi kakvu korist, već je obavljao usluge taksi prevoza stranim državljanima, zaključujući da vožnja taksijem ne može biti kvalifikovana kao nedozvoljen tranzit kroz Republiku Srbiju.

Kako članom 485. stav 4. ZKP koji propisuje razloge zbog kojih okrivljeni odnosno njegov branilac shodno pravima koja ima u postupku u smislu člana 71. tačka 5) ZKP mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažne odluke i postupka koji je prethodio njenom donošenju, nije predviđena mogućnost podnošenja ovog vanrednog pravnog leka zbog povrede zakona iz člana 440. ZKP, to je Vrhovni sud zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog ocenio kao nedozvoljen.

Pored toga, u obrazloženju podnetog zahteva, branilac navodi povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 2. ZKP, koja povreda predstavlja zakonom propisan razlog za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka. Međutim, branilac ne navodi konkretno u čemu se ova povreda zakona sastoji, odnosno na koji način su nižestepeni sudovi u pogledu krivičnog dela koje predmet optužbe primenili zakon koji se ne može primeniti.

Odredba člana 484. ZKP nalaže obavezu navođenja u zahtevu za zaštitu zakonitosti razloga za njegovo podnošenje, a to podrazumeva ne samo opredeljenje o kojoj povredi zakona je reč, već i obrazloženje u čemu se ta povreda konkretno sastoji, pa obzirom da Vrhovni sud nije ovlašćen da po službenoj dužnosti ispituje u čemu se konkretno ogleda povreda zakona na koju se zahtevom ukazuje, to je predmetni zahtev u ovom delu odbačen, jer u ovom delu nema zakonom propisan sadržaj.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu člana 491. stav 1. ZKP i člana 487. stav 1. tačka 2) i 3) ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar – savetnik

Snežana Medenica,s.r.

Predsednik veća – sudija

Milena Rašić,s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković